

af Arealer med Rug og Hvede har kun været omtrent 6 pCt., og derefter vil Rugarealerne, saafremt de byder os blot en Middelhøst af de sidste Aars Gennemsnit, give et Rugudbytte, som vil være tilstrækkeligt til med fornødent Hensyn til Svind, og efter at Saasæden er taget fra, at sikre Landet det fornødne Brødkorn af Rug. Nedgangen i Vinterhvedearealerne er heller ikke stor, men da Vinterhvedearealet her i Landet altid har været mindre, end vort Forbrug af Hvede kræver, er det klart, at vi maa skaffe det saaledes manglende Brødkorn enten ved Tilførsler, hvis disse endnu skulde vise sig mulige, eller ved Supplering med andet Korn, der er egnet til Fremstilling af Brød, nemlig Byg.

For Vintersædens Tilstand er det af største Betydning, at den for denne Afgrødes Trivsel saa nødvendige Chili-Salpeter ved Tilførsler er blevet øget saa meget, at Udstrøning nu kan finde Sted i et Omfang, der svarer til i alt Fald Halvdelen af det foregaaende Aars Forbrug, og at der er Udsigt til en endnu noget forøget Tilførsel, saa at det samlede Kvantum forhaabentlig ikke vil staa i et alt for daarligt Forhold til, hvad vi i det foregaaende Aar forbrugte. Men det er klart, at de forhaandenværende og maaske forøgede Beholdninger af dette vigtige Gødningsstof maa anvendes paa den bedst mulige Maade, og i Henhold til det staaende Landbrugsudvalgs enstemmige Indstilling er derfor en Rationering blevet besluttet og iværksat. Den Agitation, som paa et vist Tidspunkt blev rejst herimod, vil forhaabentlig ikke medføre, at en Foranstaltning, som fra ledende Sider indenfor alle Landbrugets Grene erkendes at være nødvendig, imødegaas paa en saadan Maade, at dens Virkninger og Hensigten med den derved forringes. Samtidig er det nødvendigt, at vi med Hensyn til de forhaandenværende Beholdninger af Fødestoffer gaar frem efter de forstændigst mulige Principper med det Formaal at opretholde Bedrifterne for de flest mulige Landbrugere og sikre vor Produktion af animalske Fødemidler saa længe, det overhovedet er gør ligt, og med det mest mulige Hensyn ogsaa til Fremtiden.

Under den nødvendige Økonomisering med Brødkornet, hvorfor Brødkortsordningen er Udtryk, vil der dog kunne sikres dette Lands Befolkning større Rationer af Brød end vore Nabolandes baade dér, hvor man er gaaet til tvungen, og dér, hvor man har ment at burde indskrænke sig til frivillig Ratione-

ring, og det er at haabe, at alle vil forstaa Betydningen af, at vi økonomiserer allerede i dette Høstaar med vore Beholdninger, saa at vi eventuelt kan drage i alt Fald nogen Reserve over til den nye Høst til Imødegaelse af de Vanskeligheder, som den kommende Vinter kan bringe os. Alle, som kan medvirke til at gøre det klart for Befolkningen, at Tiderne er til paa enhver Maade at økonomisere med de Midler, vi ikke kan forøge i Øjeblikket, eller hvis Forøgelse vi ikke senere er Herre over, og til at forøge Produktionen dér, hvor vi formaar det, bør gøre sig det til Pligt at imødegaa den Opfattelse, som endnu ofte falskeligt findes i Befolkningen, at vi trygt kan leve videre, som om der intet foregaar ude omkring os. Vi vilde skade vort Samfunds hele Fremtid ubodelig, hvis en saadan Opfattelse ikke virksomt blev imødegaaet af alle, der har Kendskab til Forholdene.

Det Lovforslag, jeg i Dag har den Ære at fremsætte, omhandler, som Titelen siger, Fremskaffelse af indenlandsk Brændselmateriale. I det sidste Aar har der været meget stærke Bestræbelser for at faa Hugsten i vore Skove og Driften af vore Tørvemoser og af de Brunkulsejer, som findes rundt om i Landet, og hvis Værdi i alt Fald paa nogle Steder forhaabentlig vil svare til de Forventninger, som knyttes til dem, øget i hurtigst mulige Tempo, og der er ved den overordentlige Kommissions Arbejde og ved Samarbejde navnlig med Hedeselskabet udrettet overmaade meget for at bringe vor Tørveproduktion frem, ligesom der ved Forhandling med Skovforeningen, hvis Ledelse har et aabent Blik for Nødvendigheden af Hugstens Forøgelse, saavel som ved Samarbejde mellem Kommissionen og Statskovenes Ledelse er udrettet meget til Forøgelse af Hugsten. Men den forhaandenværende Tilstand tillader ikke, at Staten nøjes med de Bestræbelser, som hidtil i saa Henseende har været udfoldede. Derfor søger Regeringen ved dette Lovforslag Hjæmmel til at fremtvinge en forøget Skovhugst og Tørveproduktion, om fornødent ved Ekspropriation af Arealer og ved Udskrivning af Arbejdskraft.

Lovforslagets § 1 indeholder en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at paabyde, at der inden en nærmere fastsat Tidsfrist paa enhver Skovejendom (Plantageejendom) her i Landet ved Ejerens Foranstaltning iværksættes en forøget Brændehugst, samt at der af Ejerne af Landets Tørvemoser og Kul- og Brunkuls-